

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Demonstrationes
Chronologico-Historico-Juridico-Canonicæ**

Callenberg, Caspar

Coloniae, 1734

§. Primus. Indirectis Responsionibus Objectiunculam, de Voce Monasterii,
refellit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63192)

dendis ad 30. Januarii in Vita S. Thiatildis n. 15. 16. ad sinistrum Templi latus jacet vetus, & amplum Claustrum Canoniarum, ubi quarundam sunt Domicilia aliarum, uti & Abbatissæ, circum Chorum; NON EST MONASTERIUM. Nam in Monasterio vivitur communiter, habitatur communiter, estur in uno Refectorio, laboratur in una Officina, dormitur in uno Dormitorio: verbo: in MONASTERIO servatur vita communis, cujus ne vestigia amplius Freckenhorsti sunt reliqua. Ergo cum capite Indemnitatibus agatur præcisè de Monasteriis: & Freckenhorsti non sit Monasterium, Capite Indemnitatibus haud agitur de Freckenhorstensis Collegii, similiúmque Abbatissis. Ita Adversarii, quam streperam, & vocalem; tam frivolam, & inanem, de nudâ Monasterii voce litem moventes; quibus rectè applicaveris illud: Grammatici certant: & adhuc [quod dolenter referimus] sub Judice lis est. Certè hanc Objectionem tota Germania, Belgium totum, tota Lotharingia, evidentis falsitatis conscia, pleno splendore rident; eaque tam futilis est, ut ipsi Advocati Romani, eâ in primis conflictibus, ne uti quidem ausi fuerint; útque ne unicus quidem, ex omnibus Autor allegari, vel per speciem possit, qui CANONISSARUM SINGULATIM VIVENTIUM (ut omnes omnino Seculares Canonissæ singulatim vivunt) Collegia, eo titulo à capite Indemnitatibus excluderet, quod Monasterii nomen non ferant. Quare cum hâc potissimum objectione S. Rota Romana in Monasteriensi Abbatissatibus Luna 4. Februarii Anno 1732. coram R. D. M. Aldovrando, in contrariam Sententiam per Patronos Westerholt. inducta sit, objectionem istam Responsonibus quâ indirectis, quâ directis [quas charitatis & melioris ordinis causâ per diversos sphaos proponam] impræsentiarum ita retundam, convellam, dissipabo, ut appareat eam ipsâ inanitate esse inaniorem.

§. PRIMUS.

Indirectis Responsonibus Objectionem, de Voce Monasterii, refellit.

Siverum est, quod Collegia Canonissarum Secularium singulatim viventium, dici nequeant Monasteria; & eapropter non spectent ad C. Indemnitatibus. §. pen. de Elect. in 6. inde manifestè sequitur.

Primò, quod Bonifacius VIII. frustra, & imprudenter legem illam tulerit, quia tempore Bonifacii, & perdudum ante in omnibus Secularium Canonissarum Collegiis singulatim habitabatur, & vivebatur, ut plenè evicit Demonstratio I. à num. 2.

Nu. 261. Cavillatio Adversariorum tam levis est, ut nullius Doctoris auctoritate vel colorari possit.

Nu. 262. Hæc in primis conflictibus, nequidem est proposita.

Nu. 263. Illa tamen Rosa in Decisione ultimâ potissimum innititur.

Nu. 264. Ex Cavillatione Adversariorum sequitur primò Bonifacium

Indò

Legem scripsisse Persanis, in rerum naturâ non existentibus.

Imò nomen Secularium Canonissarum non ante auditum, quàm Canonissæ à communi vitâ recesserint, ut verius vero esse probat Demonstratio. à num. 22.

Adeoque, cum dudum ante Bonifacii ætatem, nomen Secularium Canonissarum percrebuerit (ut docui à num. 23.) dudum Canonissæ ante Bonifacii ætatem singularem vitam vivere ceperunt; consequenter cum in istâ hypothesi, Papa condiderit legem pro Canonissis Secularibus, quæ in *Monasterio* communiter vivebant, habitabant communiter; Legem dedit Subjectis non supponentibus. Elige, an malis concedere Papam illum Prudentissimum, & Doctissimum frustra neas, imprudentesque condidisse leges; an verò malis credere Advocatos Romanos indoctas hinc de voce Monasterii movere cavillationes.

Nu. 265. *Sequitur Secundo, nullas unquam Canonissas Subjectas fuisse Capituli Indemnitatibus*

Sequitur 2dò, nulla unquam Canonissarum Secularium Collegia *Capiti Indemnitatibus* supposita fuisse; quia in Collegiis Canonissarum, ut à tempore Cardinalis de Vitriaco circa annum 1220. & diu ante; ità in iisdem usque in hanc horam victum, & habitatum est singulariter. De Anno 1220. vid. num. 3tium, ibi: *in Domibus propriis honorificè, & splendide epulantur; nec desunt mensis earum Consanguinei.* Vide etiam totam Demonstrationem I. à n. 2. & tot. Demonstrat. 2. à n. 21. & tot. Demonstr. 3. à n. 24. & tot. Demonstr. 4. à n. 29. & totam Demonstrat. 6. à n. 70. Nec vel minima apud te superesse poterit dubii nubecula; quin in OMNIBUS CANONISSARUM SECULARIUM COLLEGIIS, à temporibus Bonifacii, imo à temporibus Cardinalis de Vitriaco, & diu ante victum, & habitatum sit *singulariter*, maximè cum post desertam Communitatem ab ipsâ *singulari* vita, Nomen Secularium Canonissarum fluxerit. vid. num. 22.

Nu. 266. *Canonissas Seculares dudum ante Bonifacium VIII. ceptam vitam Secularem huc usque continuasse, & præsumitur & docet Experientia.*

Jam autem constituisse sibi Secularium Canonissarum Collegia, in illa singulari, & separata vitâ ad nostra usque tempora, tum experientiâ constat liquidissimè (da enim vel unum unicum Secularium Canonissarum Collegium, in quo vitæ adhuc vigeat communitas, vel non habitetur separatim, & *eris mihi magnus Apolle*) tum unanimi Autorum calculo est confirmatissimum à num. 70. tota Demonstratione sextâ. Et sanè mutatio nunquam præsumitur. *L. Cum qui. 2. de probat. L. 32. in princ. ff. de donat. inter viv. & c. L. Si verò. 5. §. Qui pro rei tradita. 1. ff. Qui satisfacere coguntur.* Alciat. *de Præsumpt. p. 3. Reg. 2. præf. 16.* quia Mutatio est accidens, quod non præsumitur, nisi probetur. *L. 5. §. 1 ubi Gloss. ff. Qui satisfacere cog.* Hinc, qui olim Dominus fuit, talis permansisse, etsi mille anni abierint, præsumitur, ut post Boecium, Mevium, Goed. Vol. 4. conf. 34. n. 42. Ità cum Canonissas Seculares separatim habitasse temporibus Jacobi de Vitriaco circa annum 1220 constet; eas in tali statu usque huc permansisse, etsi non constaret quotidianâ experientiâ, præsumendum foret; multo maximè cum in hanc usque horam, Nomen Secularium Canonissarum, quod à singulari vitâ mutuata sunt, constantissimè retinuerint.

Verùm

Verum enim verò, an erit aliquis tam bardus, tam à communi sensu alienus, tam Veritati infensus, qui doctrinæ nostræ consequentiâ pressus ultrò concedere in gratiam Advocatorum Westerholt. audeat, quòd nulla unquam Canonissarum Secularium Collegia *Capiti Indemnitatibus* §. penult. supposita fuerint? is sanè eodem ore, eadèmq; veritate, quòd album nigrum, quòdque quadratum sit rotundum, non inaudax permiserit.

Sequitur 3tò. Nullum omnino ex toto Canonissalium Collegiorum Albo, quòd Num. 94. proposui, seu *simplex* seu *mixtum* fuit, opus habere, ut deinceps *Caput Indemnitatibus* in suis Electionibus respiciat, ut pro defectu ætatis Dispensationes petat; quia in omnibus omnino Collegiis Canonissarum Secularium seorsim habitatur & vivitur, adeòque nullum tale Collegium est Monasterium, quod essentialiter ex Magisterio Advocatorum Romanorum ad id requiritur, ut Collegium aliquod Canonissale *Capiti Indemnitatibus* subjaceat.

Sequitur 4tò. Quòd valdè cœcutièrit ille Adversariorum Megalander, & Athlas putatitius Wamesius; dum ad excusandam & à Dispositione *Capit. Indemnitatibus* vindicandam Electionem Decani Nivellensis in Consilio suo 20. de Elect. non allegavit: Nivellense Collegium (quòd illic habitetur separatim) non esse *Monasterium*, adeòque non spectare ad *Caput Indemnitatibus*. Certè hoc argumento, si teneret, facillimè discutere potuisset tempestatem Decanali apud Nivellenses Electioni incumbentem. At non erat Wamesius tam impudens, ut Nivellensi Collegio, omnibusque Secularium Canonissarum Collegiis, aut singularem vitam habitationemque, lippis & tonsoribus notam, aut nomen Monasterii abnegare auderet. De singulari autem Nivellensium Canonissarum habitatione & vitâ spectatim Num. 79.

Sequitur 5tò. Quòd omnes illæ Canonissarum Secularium Abbatissæ, quæ à condito capite *Indemnitatibus* in hanc horam ob defectum 30. annorum sat pretiosè vel Indultum eligibilitatis, vel Dispensationem in ætate impetrârunt; de *Repetundis* contra Curiam Romanam meritò agere possint; nam cum omnes Abbatissæ fuerint *Secularium*, adeòque seorsim habitantium *Canonissarum*; adeòque haud Abbatissæ *Monasteriorum*, ut somniant Adversarii, nequaquam ad *C. Indemnitatibus* spectârunt, nec ullo Indulto, vel Dispensatione indigebant.

Sequitur 6tò, ineptam, imò iniquam esse Praxin totius Belgii, quâ ab Abbatissatu tot Canonissæ exclusæ sunt, præcisè titulo deficientis tricenariæ ætatis, ut vidimus toto §. 2. à Num. 122. nam cum Collegia Canonissarum Belgicarum universa sint Canonissarum divisim habitantium, ex mente Advocatorum Romanorum haud sunt Monasteria, ideòque Tricennium illud nullatenus requirunt.

Sequitur 7mò, quòd quàm unanimiter, tam turpiter in nuperrimis responsis suis errârint Principes, & maximè inclytæ totius Germaniæ Universitates, Colonien-sis & Trevirensis, dum de Jure domestico consulti ita rescripserunt:

P

Quæstio

Nu. 267.

Sequitur ex doctrinâ

Adversariorum,

nulla Canonissarum

Seculariū Collegia C.

Indemnitatibus

adstricta esse.

Nu. 268.

Sequitur etiam Wamesium

peccasse, quòd non allegavit

Nivellensium non esse

Monasterium.

Nu. 269.

Sequitur porro, quòd multis Canonissarum

Collegiis detur actio

repetundarum,

contra Curiam Romanam.

Nu. 270.

Sequitur 6tò, quòd iniqua sit

Praxis totius Belgii.

Nu. 271.

Sequitur

Septimò
quod turpi-
ter errarint
in suis nu-
peris Re-
sponsioni-
bus Uni-
versitates
Germanie.

Quæstio prima : *An Canonissarum Secularium SINGULARITER extra Communitatem habitantium &c. Abbatissa debeat esse triginta annorum juxta C. Indemnitatibus 43. §. penult. de Elect. in 6to ?* Respond. *Affirmativè.*

Quæstio 2da : *An id ita moraliter CERTUM SIT, & EVIDENS; ut NEMO RECTE contrarium docere, consulere, vel judicare possit ?*
Respond. *Affirmativè.*

Sed quis tam fatuus ? ut credat potiùs duo celeberrima Jurisconsultorum Collegia, in re domesticâ, quàm Advocos Romanos, homines externos, de Canonissis Secularibus sibi penitus ignotis nunquam vel per somnium visis, audacter quidvis pro pecuniâ scriptitantes à vero aberrâsse ?

Nu. 272.
Quanta
Autorita-
tis sint Re-
sponsa Uni-
versitatũ.

Collegia Jurisconsultorum (scribit Christophorus Rosenerus in Thesaur. L. 16. c. 69. n. 17.) speciem priscorum Jctorum referunt, qui publicâ autoritate, consulentibus de jure respondebant L. 2. §. Post hunc. 46. ff. de Origine juris. Ideoque eorum Responsa vim juris habebant. §. Item Responsa. Inst. de J. N. G. & C. & ETIAM HODIE ILLA COLLEGIA MAGNI FACIENDA. Francisc. Viv. L. 1. decis. 136. n. 4. Marquard. Freher L. 2. de Fama. cap. ult. n. 17.

Nu. 273.
Advocatis
Romanis
objicitur,
quod alteri
Advocato
Rom. olim
objectum
fuit.

Unde, quisquis sapit, turpem hic errorem non Florentissimis illis, veracissimisque, & expertissimis Jctorum Collegiis; sed Romanis Quinqueviris de re peregrinâ, & nunquam visâ nimis temerè scribentibus impinget. Dictum hìc sibi putent Advocati Romani; quod olim Servio, pariter Advocato Romano, opprobabat Sapientissimus Quintus Mutius L. Necessarium. 2. ff. de Origin. Juris &c. ibi: *TURPE EST &c. CAUSAS ORANTI JUS, IN QUO VERSATUR IGNORARE.*

Nu. 274.
Sequitur
octavò ex
Carvillis
Adversari-
orum
turpiter er-
râsse Rotã.

Sequitur octavò : Lapsam Rotam in illâ Magistrali & eruditissimâ Decisione 17. post Tamburinium, de Abbat. in Leodiensi Abbatissatũs; dum in causâ Electionis Munsterbillsensis bonam Elsiã Pinguì Abbatissatũ privavit, ex eo præcisè capite; quod Elsiã non esset 30. Annorum juxta C. Indemnitatibus (vide n. 62.) nam cum Monasterium Belisiense indubitatè Sit Collegium Secularium (vid. num. 65.) adeoque separatim habitantium (vid. num. 75. 76. 77. 78. aliòsque) ex divinis, si Diis placet, Antagonistarum principiis, nec Monasterium est, nec ad Caput Indemnitatibus spectat.

Nu. 275.
Et pariter
de errâsse
S. Congre-
gationem.

Sequitur nonò : de errâsse Sacram Concilii Tridentini Congregationem ob eandem causam; quod scilicet ab Elsiã juxta C. Indemnitatibus, triennalem exegerit ætatem etsi pro Collegio Canonissarum singularim habitantium Antistita electa fuerit. vid. n. 62. Dabimus, scilicet, Sacram Congregationem suis errâsse in Oraculis; ut credat Mundus, suis in erroribus fudisse oracula Advocos Romanos.

Sequitur decimò : non solùm cespitâsse Vanespenum, dum dixit : *De his Cano-*

Canonibus Secularibus, seu singularem vitam agentibus, agitur c. 43. §. penult. de Elect. in 6. cujus Autor est Bonifacius VIII. qui sedit &c. declaratque formam prescriptam in Electione Abbatissarum Monialium; etiam servandam in IIS MONASTERIIS ubi sunt &c. Mulieres, quae nec propriis renuntiant &c. sed vivunt, ut in Secularibus Ecclesiis Canonici Seculares, vocanturque in Rubrica Decretalis Canonice Seculares vid. num. 74. non solum hallucinatum esse Cardinalem Alexandrinum, dum scripsit de Canonibus Secularibus: SINGULARITER VIVUNT; nec sunt Monachae sed Moniales, & Canonice Seculares &c. haec sunt de quibus loquitur hoc cap. &c. de hoc in C. Indemnitatibus circa finem de Elect. in 6. cum Goss. 16. vid. n. 67. non solum impegisse Autores illos, qui speciatim Collegia CANONISSARUM seorsim habitantium ad Caput Indemnitatibus retulerunt v. g. Nivellense n. 79. Montense n. 80. Secanicum n. 83. 84. 90. Ratisbonense Superius, & Inferius n. 87. & 88. Effendiense n. 87. & 89. Andlowiente, Buchovienese, Edelstedense, Lindaviense n. 87. Munsterbilense vel Monasterio - Belisense num. 90. &c. &c. Sed

Sequitur etiam undecimò, quod omnes omnino totius Orbis Doctores, Germani, Belgæ, Lotharingi, Galli, Itali, Hispani &c. &c. turpiter erraverint, dum omnes ad C. Indemnitatibus. §. penult. referunt Canonissas Seculares, hoc est desertâ communitate separatim, & solitariè habitantes. vid. num. 91. 92. 93. 94. & alibi; nullus enim ex omnibus, nec ipse Wamesius quidem, titulo singularis vitæ ullum Canonissarum Secularium Collegium, seu Monasterium Capiti Indemnitatibus. §. penult. subtrahit.

Sed consequens (quod omnes omnino Autores erraverint) admittere est absurdissimum; ergo & antecedens; nimirum quod Collegia Canonissarum seorsim habitantium, eò quod non sint Monasteria, non spectent ad C. Indemnitatibus, admittere; est absurdissimum.

Quâ ergo fronte tam ineptam, tam frivolam, tam evidenter falsam, totius Belgii praxi, Universitatum Responsis, Magistratibus Rotæ Decisionibus, irrefragabilibus S. Congregationis Declarationibus, omniumque Autorum (nemine uno excepto) unanimi Sententiæ, tam manifestè contrariam objectiunculam vel movere audent Advocati Romani?

Sed quid non scribitur pro pecunia? cecinit Satyricus

Quod si dolosi spes refulserit nummi,
Corvos, Poëtas, & Poetridas picas,
Cantare credas pegaseum melos. (a)

Verius cecinisset:

Quod si dolosi spes refulserit nummi
Quadrum, rotundam, candicans nigrum dices
Male Patronus quisquis est bonus causa.

(a) Persius in Prologo.

N 2

Sed

Nu. 276.
& non solum quosdam in specie Hallucinosos Doctores.

Nu. 277.
Sed Universum Doctorum Exercitium turpiter cepitasse.

Sed quâ conscientia justitiæ glaucoma objiciatur, & veritati fucus fiat, viderint illi, qui hujusmodi exercent artes, ego ad directas Responsiones propero.

§phus SECUNDUS.

Ad Objectiunculam de Vocabulo Monasterii dat directas Responsiones.

Respondeo primò : si transmitterem Freckenhorstenſe, omniâque alia Canoniffarum Secularium Collegia, non eſſe his temporibus MONASTERIA, in quibus vigeat *vita communis*; fuiſſe autem talia tempore Bonifacii VIII. quid tum? Eapropter nec per *umbram* veri, Electio, Abbatiffie Freckenhorſtenſis, aliarumque Abbatiffarum, in ſimilibus Collegiis, à diſpoſitione capitis *Indemnitatibus* absoluta eſſet. Nam in illa hypothefi verba *Capitis Indemnitatibus*. §. penult. *Supradicta ſiquidem nedum in MONASTERIIS, in quibus ſunt Moniales; ſed etiam in illis, in quibus ſunt Mulieres, quæ &c. vivant, ut in Secularibus Eccleſiis Canonici Seculares, per omnia volumus obſervari: accipienda forent Demonstrativè; & non taxativè, ſeu reſtrictivè; ita, ut comprehendant Electionem Canoniffarum Secularium, quæ in illâ hypothefi vixiſſent in Monasterio communiter; comprehenſura etiam Canonicas Seculares, etſi poſtea deſertâ communitate ſingularim habitaturæ eſſent. Quod autem in illo ſuppoſito, prædicta verba demonstrativè, non taxativè, ſeu reſtrictivè accipi deberent evidenter patet ex praxi totius Belgii, ex duplici concordæque Germanicarum Univerſitatum Reſponſo, ex Magiſtrali Rotæ deciſ. 17. poſt Tamburinium de Abbat. ex geminato S. Congregationis Oraculo, denique ex unanimi omnium Doctôrum Sententiâ : quibus moderna Canoniffarum Secularium Collegia omnia (in quibus tamen teſte experienciâ & Teſte num. 3tio, totâque Demonſtrat. I. ſingulariter vivitur & habitatur) Capiti *Indemnitatibus* ſubjiciuntur. Nam tunc etiam cenſetur & ſat certò, & clarè conſtare de ſenſu Legis, & mente Legislatoris; quando circa talem materiam, omnes, aut fere omnes Interpretes, aut Authores conveniunt; cum tot peritis in Arte ſit firmiter credendum, & adherendum. vid. num. 34.*

Nu. 278. Si C. Indemnitatibus. §. Supradicta. ageret de de Monasteriis stricte dictis, tamen verba accipienda forent demonstrativè, & non taxativè, & quare?

Nu. 279. Id moraliter certum, in quo conveniunt plerique omnes.

Nec mirum me in illâ Hypothefi verba de *Monasteriis* ex Cap. *Indemnitatibus*, relata, ob Autoritatem totius Belgii, Germaniæ, Rotæ, S. Congregationis, imò omnium omnino Autorum accipere DEMONSTRATIVE. Nam etiam ceſſante tali authoritate, tantâque evidentiâ; USQUE ADEO in dubio, ſic accipienda forent verba *Capitis Indemnitatibus*; nam

Verba in dubio (ut rectè ait Roſenet. in Theſaur. L. 19. c. 10. n. 14. (accipi debent